

LATVAS

No. 39. Metai VII

Rugs.-Sept. 17, 1927

DVSR valst.
republikānē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERĀTOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GALAT. 5, 25-6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgimės. Nepasdarykime tuščios garbės geidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. Broliai, jeigu žmogus ir bus atsidavęs kokiam nors nusidėjimui, įsų, kurie dvasiniai esate, pamokykite tokį švelnumo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumei gundomas. Vienas kito sunkenybės nešiokite, ir taip Kristaus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors, kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Sava gi darbą kiekvienas teištveria ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo naštą nešios. Ir tas, kuris yra žodžiu mokinamas, tesidalina visokių geru su tuom, kurs pats save mokina. Neapsigaudinėkite: Dievas nepasityčiotinas yra. Nes ką žmogus pasės, tą ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kune, tas ir surinks iš savo kuno supuvimą; kuris gi sėja dvasioje, tas iš dvasios surinks amžį-

E v a n g e l i j a .

LUK. 7, 11-16.

ANUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešama numirėlis, vienatinis sunus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas delei jos, įai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartino ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkies. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: Didis pranašas kilo musų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

na gyvybę. Darydami gi gerą, nepavargkime, nes savo laiku rinksime nepavargdami. Taigi, kol turime laiko, darykime visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiam.

Misionierės darbai. Sesuo Marie — Sainte Egide buvusi paprasta prancuzų audimo fabriko darbininkė dabar darbuojasi Vakarų Afrikoje, kaip misionierė. Jau prieš karą ji manė įvesti savo misijų apylinkėje audimo pramonę, bet karas sutru-

kdė tą darbą. Tačiau karui pasibaigus ji vieno labdario padedama įtaisė keletą audimo staklių, išmokė negrus auginti medvilnę, linus ir verpti. Šiandie ši maža pramonė jau žydi ir žymiai pagerino negrų gyvenimo sąlygas.

BIBLISTAI.

Amerikos lietuvių tarpe nuo keliolikos metų pradėjo gyvuoti biblistų kuopelės. Jos yra labai nykios, nežymios, bet mūsų lietuviškam visuomenės kune jos yra skaudulys. Kai kuriose kolonijose biblistai parodo didesnio veiklumo ir dažnai pridaro daug nesmagumų katalikams.

Žinodami gerai, kad nesusipratėlių žmonių pilnas pasaulis, kad ir katalikų tarpe mažai kas pažysta biblistus, pažiūrėsime šiame straipsnyje:

1. Iš kur jie kilo, kas buvo jų įkurėjas?
2. Ko jie mokina?
3. Kokios jų klaidos?

1. Iš kur kilo biblistai?

Biblistai pasaulyje atsirado neseniai, nes jų įsteigėjas, Charles Taze Russel, gimė 1852 m. Pittsburg, Pa. iš tėvų kalvinistų. Karolis (Charles), padėdamas tėvui pirkliauti, ėmė skaityti šventąjį Raštą. 1872 metais jisai pradėjo skelbti, kad prieš jį niekas gerai nesuprato šv. Rašto. Jisai pats nei kokio mokslinio pasiruošimo neturėdamas, beregint paskendo priešinguose pats sau aiškinimuose Šventojo Rašto. Supainiodamas paprastus istorinius įvykius, neturėdamas filosofijos, o dar mažiau teologijos mokslo nuovokos, rimtų mokslininkų akyse jisai pats save išstatė pašėpui. Bet budamas energingas, gabus, iškalbus daug susirado iš bemokslinių tarpo sau pasekėjų.

Russel'is savo pasekėjus pavadi-

nęs: "Rimtieji šv. Rašto tyrėjai", kitaip — biblistai.

1873 metais Russel'is paskelbė išskaitęs iš šventojo Rašto, kad sekančiu metu rudenį Kristus ateis antru kart ant žemės. Bet iš atsargumo sakė, kad Kristus ateis ne žmogiškame kune, o kaip dvasia.

Kadangi dvasios matyti negalima, tad ir jo tvirtinimą pasekėjai priėmė atvira širdimi.

1879 m. Russel'is įsteigė laikraštį "Siono Sargybos Bokštas". Tasai "Sargybos Bokštas" kartais net lietuviškai yra išverčiamas, nors labai nevykusia lietuvių kalba, ir dovanai dalinamas įvairiose kolonijose.

Naujo laikraščio redaktorius, biblistų įkurėjas 1879 m. apsivedė su Mary Fr. Ackley. Septyniolika metų jiedu sutiko, bet kartą susipykęs su žmona, persiskyrė su ja. Toji reikalavo duoti jai užlaikymą, bet jisai teisinosi, neturįs pinigų; tuom tarpu jo turtai siekė kelių šimtų tukstančių dolerių. Teismas pripažino žmonos reikalavimą teisingu ir Russelį nubaudė.

Naujam savo "mokslui" plėsti, Russelis įsteigė naujų laikraščių: "Liaudies Sakyklą", "Šventraščio Tyrėją". Įkurė "Prakalbų Kontorą" su 70 valdininkų. Sūieško sau gausių pagelbininkų, net apie 700 vyrų, antrajam Kristaus atėjimui ant žemės skelbti. Tie važinėja po įvairius miestus ir savo mokytojo uždegti, skelbia apie pasaulio

greitą pabaigą. Užkinkė darbanį taipgi krutamuosius paveikslus.

Patsai Russel'is nesitenkina viena Amerika, aplankė Japoniją, Kiniją, Palestina. 1914 m. jisai buvo jau Vokietijoje. Iš ten parvyko Amerikon, dar pagyveno porą metų ir 1916 m. 29 spalio d. mirė Los Angeles, Cal.

Iki savo mirties Russelis nepaliovė skelbęs savo išradimus tikėjimo dalykuose, o taip gi nemetė pirklybos reikalų. Sunku buvo atskirti, ar jisai yra naujo tikėjimo pamokslininkas daugiau negu pirklys.

2. Ko biblistai mokina?

Russelis paskelbė suradęs "Dievo planą". Buvusis pasaulis tęsėsi iki tvano, dabartinis blogasis pasaulis, kuriam viešpatauja velnias, turėjo tęstis iki 1914 m.

Kaip Russelis surado, kad 1914 m. prasidės naujasis pasaulis? Labai paprastai. Dievas tvėrė pasaulį 6 dienas, o dabar silsisi. Kadangi, anot Russel'io, nuo Adomo praėjo apie 6000 metų, o paskui eis 1000 Kristaus karaliavimo ant žemės, tad viena diena ligi 7000 metų. Septynis-gi kartus po septynis bus 49,000 metų kaip pradėta pasaulis tvirti.

Adomas sutvertas 4,128 m. pirm Kristaus, sako Russel, o 4,126 metais įvyko tvanas. Kristaus dvasinis atėjimas ant žemės įvykęs 1874 m., kas ir sudaro 6.000 metų. Nuo 1874 m. iki 1914 per 40 metų buvo "evangelijos laikotarpis." Žmonės turėjo pasiduoti Kristui. Nenorėjo, tad įvyko baisusis

kāras. Panašūs "moksliniai" išvadžiojimai pas Russelį ir jo pasekėjus daugiau jiems gėdos, negu garbės teikia.

Klaidingai Russelis aiškina ir Kristaus darbą. Jėzus Kristus savo mirtimi davęs progos apsispręsti žmonėms ko jie nori, ar amžinos mirties, ar rojaus.

Kuomet Kristus ant žemės 1,000 metų viešpataus, velnias bus pririštas. Pasibaigs klaidos, pasidarys viena tikyba ir viena Kristaus karalystė. Kurie su Kristumi eis, pavirs į dvasias ir amžinai gyvens ant žemės, kiti gi bus sunaikinti.

3. Biblistų klaidos.

Russelis tvirtino be jokių įrodymų, o tik savo vaizduotės vedamas, apie pasaulio pradžia prieš 49,000 metų. Žemė gali būti daug senesnė. Nieku budu negalima pateisinti jo tvirtinimą, buk Adomas sutvertas 4,128 m. pirm Kristaus. Iš kur paėmė tą žinią? Jis pats nežino ir nesako.

Nuo 1914 m. turėjo būti pririštas velnias ir pasiliauti klaidos. Visai priešingai dedasi.

Biblistai apsisprendimą ar su Kristumi eiti, ar ne nukelia "po pirmo prisikėlimo", kuomet šv. Raštas sako, kad dabar yra malonės melas, apsisprendimas, dabar yra išganymo diena. Už gerus darbus gaus amžiną atlyginimą, o už blogus — pasmerkimą. Russelis gi nekalba apie Dievo teisingumą. Jisai vengia kalbėti apie pragarą ir jo matomai nepripažysta.

Anot Russelio, krikščionystė turi būti sunaikinta. "Anarchistai užmuš mi-

lijonus Bažnyčios tarnų", skelbia Ruselis.

Savo pranašystėmis biblistai tiek įkyrėjo Europoje, kad Šveicarijoje vienas kantonas uždraudė jiems viešai agituoti, Klaipėdoje landrotas (viršininikas) uždraudė jų susirinkimus, nes nuo jų pranašysčių silpnesnieji pradėjo sirgti proto ligomis.

Pas mus Amerikoje taip gi daug lietuvių biblistų vaikščioja it pakvai-

šusių. Jų galvoje viskas susipainiojo, susirazgė. Russelio pasekėjų fanatizmo uždegti, jie kolonijose darosi stačiai nepakenčiami. Reikėtų jų pasigailėti. Paaiškinti apie jų "mokslo" įkurėją, apie jo nesąmones. Gal tie nelaimingi žmonės praregės ir pamatys tiesą. Su jais į viešas disputas eiti rimtam žmogui neapsimoka, nes visa jie jausmais, o ne protu ima. Užsikirtėliui neišaiškinsi tiesos, tik priduosį jam garbės.

Švenč. Jėzaus Širdies Intronizacija

(Tąsa).

Kai kam gal rodysis salonas nepatogus intronizacijai, nes jame svečiai priimami ir, kaip tai vienas išsireiškė, susirinkęs jaunimas myli padainuoti ir pašokti. Ne! Priešingai. Labai yra pagirtina, kad atsilankantieji svečiai matytų tą brangiausiąjį Svetį pirmiau jų čia atvykusį. Gražiai parėdytas paveikslas, jį puošiančios gėlės sudaro labai gražaus įspūdžio. To įspūdžio sužavėti svečiai, jei dar savo namuose neturėjo intronizacijos, gal pajusti norą pagerbti šv. Širdį.

Daromos salonuose pasilinksminimo pramogėlės irgi nekenkia intronizacijai: šv. Jėzaus Širdžiai patinka linksmas Širdis, nes linksmumas yra širdies ramybės apsimėškimas. Intronizuotame kambaryje galima gražiai žaisti, dainuoti ir net pašokti. Blogos gi dainos ir nedori šokiai niekur negalima daryti.

Galutinai netikinčių, ar tikėjime užšalusių asmenų atsilankymas bei gali-

mas iš jų pusės pasityčiojimas iš intronizacijos neprivalo suturėti nuo užleidimo gražiausio kambario šv. Širdies paveikslui. Šv. Širdies meilė mummyse turi būti didesnė negu netikėlių pasityčiojimais. Kitaip mes neverti šv. Širdį savo namuose turėti. Antra, perdaug yra didelis tikinčių apsilėidimas ir net nesąmonė leisti save žeminti, o bedieviui didžiuotis. Tikras prietelis visuomet stos savo prietelį ginti. Leidžiant savo namuose bedieviams pliaukšti, žeminti tikėjimą, tyčiotis iš Širdies parodoma, kad nesama tikrais Jėzaus prieteliais. Trečia, nors vieną antrą kartą būtų įžeista viešai pagerbtoji šv. Širdis, vienok kaip liudija gyvenimo patyrimas ir netikėliai ne vien su tuomi apsiranta, bet nejučiomis lieka Jos meilės nugalėti. Padarius intronizaciją viename kambaryje visi namai ir kiekvienas kambarys skaitosi intronizuotas.

Kaipo soste patalpinamas. Paskirtame šv. Jėzaus Širdies intronizacijai

kambarys parenkama patogesnė vieta: kad nebutų užkampė, nekliudytų kambario sutvarkymui, nebutų, kaip sakoma, po kojų ir t.t. Joje parengiama nedidelis, bet sulig išgalių gražus altorėlis.

Po intronizacijos apeigų altorėlis visuomet liekasi parėdytas ir laikomas toje pat vietoje. Persikeliant į kitus namus perkeliama ir altorėlis. Naujoje vietoje patys šeimos nariai atnaujina intronizaciją, atkalbėdami pasiaukojimo aktą.

Per iškilmingą pasiaukojimą. Paruošus altorėlį, įsigijus šv. Širdies paveikslą ar stovylą, reikia atlikti iškilmingą pasiaukojimo aktą. Šiose iškilmėse reikia dalyvauti visiems šeimos nariams, kurie nori būti intronizuoti. Jei kuris nieku būdu negali asmeniniai būti kartu su visais ir atlikti pasiaukojimo apeigų, užtenka, jei tą pat valandą esamoje vietoje mintimi ir širdžia susivienys su savo šeimos intronizuojamais namuose nariais ir tąja intencija atkalbės vieną Tėve mūsų ir Sveika Marija. Tuo pasiaukojimo aktu užkviečiama šv. Jėzaus Širdis kaip svečias, prietelis į namus; prašoma Ji nuolat su šeimos nariais apsigyventi, Jai savo Širdis ir visą savo turtą pavedama, Jos valiai atsiduodama.

Šv. Jėzaus Širdis apskelbti šeimos ir namų Valdytoja ir Karaliene. Per intronizaciją daromas pasiaukojimas skiriasi nuo paprasto pasiaukojimo ne vien savo iškilmingumu, bet ir esme. Intronizuojami asmenys, tartum išsižada savo valios ir norų, o šv. Jėzaus Širdį apsi-

renka už savo valdytoją, Ją apskelbia savo šeimos ir namų Karaliene. Nuo Intronizacijos valandos šv. Jėzaus Širdis neregimai, bet jaučiamai apsigyvena šeimos narių tarpe ir yra brangus jų Svečias ir Galingas Valdytojas.

Kad patvirtinti šv. Jėzaus Širdžiai padarytus savo pasižadėjimus, visi intronizavę asmenys pasirašo ant dviejų dokumentų. Iš jų vienas pasilieka šeimoje, kad prisiminti savo prižadėjimus šv. Širdžiai ir paliudymui, kad toji šeima intronizuota; antras siunčiamas į generalį Sekretoriatą, kuris jais remiantis praneša Tarptautiniam Sekretariatui intronizuotų šeimynų vardus ir pavardes, kad būtų įrašytos aukštinėnų knygon, padėton ant karsto šv. Margaritos Marijos Paray le Monial.

Šis šeimynų pasirašymas yra labai brangus: jos pasirašo pačiai šv. Jėzaus Širdžiai, o tam laike šv. Širdis jas užsirašo Savyje. Tai meilės testamentas tarp dviejų numylėtų širdžių: šv. Jėzaus Širdies ir žmogaus.

Intronizacijos keliu, tartum, įeina į šv. Jėzaus Širdį ir užsislepiama Joje nuo pasaulio audrų. Labiausiai nusilpnėjusi valia gali sustiprėti, jei tik pasiduos šv. Širdies vadovavimui.

Intronizaciją namuose gali daryti šeima, nors pav. tėvų, kuris to nenorėtų. Jei nors vienas šeimos narys nori intronizacijos, o kiti nenorėtų — jis gali pasidaryti savo kambarėlyje. Bet reikia atkreipti dėmesį į tai, kad intronizacijos darymas nebutų šeimoje nesutikimų arba jų paįrimo priežastis. Negalint nieku būdu padaryti viešos ir iš-

kilmingos intronizacijos namuose, galima ją pasidaryti privačiai, tik reik pranešti apie tai artimiausiam intronizacijos Sekretariatui ir iš jo gauti reikalingos pasirašymui blankos.

Intronizacija savo išsiplatinimu panaši yra į užtekančią saulę. Kaip saulė savo spinduliais pirmiausia nušviečia aalnų viršunes ir medžius, paskiau pa-

siekia jų vidurį ir mažus kalnelius, o tik aukštai pakilusi ant dangaus pasiekia klonus, — taip ir šv. Širdies meilė per intronizaciją pirmiausiai nušviečia į dievotą ir pamaldžių šeimynų namus; paskiau pasiekia vidutinių, o nuo jų ir per juos sunkiai prasiskverbia į užšalusias širdis ir šeimynas.

* * *

„Eik, parduok ką turi... ir atėjęs sek Mane“

Tretininkų Žinios.

Šventas Uolumas.

Žinome, kad kiekvienas žmogus privalo V. Dievą pažinti, Jį mylėti visa savo jėga labiau už viską, Jam ištikimai tarnauti, jeigu nori į savo amžinąją laimę įeiti. O tosios meilės butina išdava yra šventas uolumas. Kas myli tikrai ir nuširdžiai V. Dievą, tas rupinasi, kad ir kiti Jį mylėtų, kad niekas Jo neįžeistų kokiais nusikaltimais.

Dažnai stebimės šv. Povilo Apaštalo uolumu. Jisai perėjo skersai ir išilgai Mažąją Aziją visur skelbdamas Išganytoją, visur nešdamas gerąją Naujieną-Evangeliją. Tą padaryti galėjo šv. Povilas, nes jisai karštai mylėjo V. Jėzų.

Taip gi prisimename dažnai šv. Pranciškų, kuris nevien žmonėms, bet net ir paukščiams ir žuvims pasakojo apie V. Dievo gerumą. Apimta siela šventu uolumu, kad kiekvienas padarinys sulyg savo išgale garbintų V. Dievą, nerimsta savyje, o visus traukia prie numylėtojo Dievo.

Mes galime mylėti V. Dievą šventųjų meile. To niekas negina mums. Galime su Dievo malone daug nuveikti gera žmonių sieloms išganyti. Šv. Povilas sako apie save: “Dievo malonė nebuvo manyje bergždžia, aš dirbau daugiau už juos visus, tačiau ne aš, bet su manim esanti Dievo malonė”. (I Kor. 15, 10).

Kuomet žmogaus širdyje yra tikroji Dievo meilė, žmogus negali nesirupinti numylėtojo reikalais. Čia yra paslaptis, kodėl jauni vyrai — misijonieriai, nežurdami į gyvybei grėsiančius pavojus, vyksta į tolimas šalis skelbti Jėzaus Evangeliją, patys sau iš to nei kokio materialio pelno, nei garbės pas žmones neieškodami; čia glūdi paslaptis, kodėl jaunos merginos pasišvenčia amžinai V. Dievui vienuolijose tarnauti, — nes jie visi labai ir labai numylėjo pažinę V. Dievą.

Mylėti Dievą galima ne tik vienuolynuose, kur tiesa, tą padaryti daug lengviau, bet Dievą mylėti galima, reikia visiems ir visur, net tarp pasaulio trukšmo gyvenantiems. Toji V. Dievo meilė taip gi privalo uždegti visų širdis platinti Dievo pažinimą žmonių tarpe, kitaip sakant, toji dieviškoji meilė privalo mūsų širdis uždegti šventu uolumu.

Bet norėdami, kad mūsų uolumas ir visos pastangos būtų sėkmingos, tam mūsų uolumui privalo vadovauti išmintis, mokslas.

Išganytojas pasakė kartą prilyginimą apie kviečius ir kukalius rauges, t. y. apie gerus ir blogus žmones. Šeimininkas pasėjo kviečius, o jo neprietelius, miegant tarnams, į kviečius pribarstė raugių. Tą sužinoję tarnai sakė: “Jeį nori, mes eisime ir išrinksime jas (rauges)? Jis atsakė: Ne, kad kartais, rinkdami rauges, neišrautumėte draug su jomis ir kviečių.” (Mat. 13, 28-29.).

Tarnų uolumą nepeikia Išganytojas, bet nurodo, kad jų tas uolumas turi būti protingas. Mūsų uolumas privalo panešėti Išganytojo uolumui, kuris apie save pasakė: “Žmogaus Sunus ne prapuldyti sielų atėjo, bet gelbėti.” (Luk. 9, 6).

Kaip šv. Povilui padėjo uolumą palaikyti karžygiškoji drąsa ir narsumas, taip toji drąsa ir narsumas privalo pažymėti mūsų uolumą, kad galėtume pakelti apaštalavimo sunkenybes.

Kaip savyje išauginti tą šventąjį uolumą? Lengvu būdu. Pirmiausiai reikia pažinti V. Dievą, paskui Jį numylėti labiau už viską ir kiek galima visa savo jėga. Iš tos dieviškos ugnies pakils uolumas. Reikia žinoti, kad uolumas nėra tik vienuolių savastis, — gali būti ir yra daug uolių pasaulinių žmonių. O tretininkai ypač turėtų pasižymėti dideliu uolumu.

Uršulēs Nelaimēs

(Tāsa).

“Bet jis matē tave. To jam gana, kad pradētu galvoti apie atlikimā kokios nors naujos piktadarybēs.”

“Dieve Brangus! Frularde, ar esi tikras, kad tai tiesa, kā man dabar sakai?” tarē ji visa drebēdama.

“Ar aš tikras? Taip! Kotikriaušias. Aš negaliu čia kartoti visko, kā iš to niekšo lupų girdējau pats savo ausimi. Ai, kaip aš laukiu tos valandos, kad aš jī, bjauriausią niekšā, gaučiau nubauti! Anā vakarā, kada jis pamatē mus sugrīžusius iš čia tuščiomis, maniau, kad pasius. Kunigai, kurių ieškojome buvo tik priekabē tave suimti. Apie tai aš tik vēlīau dasižinojau. Deja! Tokiems niekšams niekuomet nepritruksta tokių ar kitokių priekabių. Jis jū surado ir tavo reikale. Jis man davē įsakymā tuojaus grīžti ir suimti tave, kaipo pabēgēlio-emigranto moterī. Jo asmuo esās įtariamas, taigi kartu ir tavo. Bet čia atējo man keista mintis pašnabždēti jam į ausī, kad kudikis, kurī jis matē, kuomet jī valgydinai, yra apimtas rauplių ligos ir kad tu pats esi užsikrētus jomis. Tai buvo kaip šaltas vanduo, kuris nuramino įkaitusius, patrijotinius piliečio šedubos jausmus. To bjaurybēs noras tyrinēti tave prie uždarytų durų liko sunaikintas, nes jis taip yra bailus, kaip jis yra niekšiškās ir labai susirupinēs savo asmenim, kuris yra taip bjaurus kaip nuodēmē.”

“O Viešpatie! Kokia niekšybēs pa-

slaptis man teko dabar sužinoti,” sušuko Uršulē, pakeldama dangun savo pilnas ašarų akis.

“Nusiramink, Uršule; neverk. Tuom tarpu didžiausias pavojus praslinko. Jei tas, gyvatē, viešasis kaltintojas daugiau tavēs nepamatys, jis, greičiausia, pamirš tave; beto, jis, girdēti, žada ke liauti į Sanbrikā, kuriame yra jo nuolatinē rezidencija. Aš tikiuosī greitai sugrīžti į Tregį su savo buriu. Nors aš ne žymus žmogus, bet man netruksta galvoje smegenų, kaip žinai. Suvienijimas galvos ir širdies nors ir menkame karininke, gali buti reikale labai sugadus.”

Jauna moteris pratiesē savo rankā koprieteliškiausiai ir, stengdamasi pergalēti savo liudesį ir baimę, tarē:

“O kur dabar gyvenī?”

“Netoli nuo čia. Gal bus nuo čia kokios penkios mylios. Gyvenu mažame namelyje, kuriō savininkus stengiamēs sunaikinti, nes jū sunus apleido šį kraštā, nenorēdamas tarnauti respublikai.”

“Ištikrųjū, tai skaudus dalykas!”

“Taip, tai liudnas darbas, aš užtikrinu. Bet kā daryti? Kiekvienas turi savų skausmų iki valiai, nesirupinant kitų žmonių. Kalbēkiva apie savo reikalus. Jau aštuoni metai kaip aš apleidau šį kampelį. Tuomet nebuvai dar ištekėjusi. Bet aš numaniau, kad į tą laikā turėjai ištekēti už labai gero vyro.”

“Taip, drauge. Ištikrųjū taip. Mano vyras geras, veiklus, pasišventęs,

šiek tiek pergreitas ir truputį užsispyręs, kaip kiekvienas grynas Bretonietis, bet turįs aukso širdį, žodžiu, gavau geriausią vyrą.”

“Tai labai gerai. Tu to užsipelnei. Aš labai džiaugiuosi, nes numanai, kad aš visuomet jaučiau savo širdyje didelę tau prietelystę. Buvai labai gera mergaitė. Gynei mane nuo tėvo ir motinos, kuomet aš buvau dar mažas vaikas. Nekartą tuomet mane išgelbėjai nuo skaudžių smugių. Bet yra vienas dalykas, kuris stebina mane. Kodėl tavo vyras apleido Franciją. Juk jis nebuvo nei kokis didžiunas, nei kunigas. Jis galėjo ramiai čia su tavim gyventi?”

“Taip. Bet Lefortas už daug ką buvo skolingas vyskupui. Vyskupas jį globojo, išauklėjo savo lėšomis, jis pats mudu surišo moterystės ryšiu. Kaip Lefortas galėjo jį apleisti, palikti keliauti vieną sergantį, kokių jis tuomet buvo? Buvo labai skaudu mudviem skirtis. Daug, labai daug nuo to mudu nukentėjo. Aš nuo tos valandos dar neturėjau linksmos valandėlės; bet jei tokia auka reikėtų daryti vėl, aš nedvejočiau.”

“Tu vis ta pati. Kada buvai maža mergaitė, tu visuomet daugiau mąstai apie kitus, kaip apie save. Ar tikiesi, kad tavo vyras greitai galės sugrįžti pas tave?”

“Kas gali žinoti, kolei taip viskas bus, kaip dabar? Vyskupas jau yra Anglijoje; jo sveikata atsitaisė; jis ten, beabejio, rado daug savo tautiečių, o Lefortui labai rupi grįžti. Bet man išrodo dar labai pavojinga jam grįžti, ir aš jį

prikalbinau grįžimą atidėti. Kaip emigrantas ar jis bus liuosas čia nuo pavojaus. Duos Dievas ir geresnės die nelės ateis mūsų šaliai! Bet, jei neateis ramus laikas, aš paliksiu tą turtelį, kurį turiu ir apleisiu Franciją su savo vaikučiais. Turint jėgų ir tvirtybės, nematau, kad reiktų mirti badu svetimoje šalyje.”

“Žinoma, kad ne. Bet tas tavo planas ne liuosas nuo pavojų. Delfo, turėk daugiau kantrybės. Dalykai, kaip jie dabar yra, negali ilgai taip tęstis. Kuomet styga perdaug įtempta, ji truksta. Viešosios Apsaugos Komitetas perdaug maudosi kraujuose, galimas daiktas, kad jis juose ir paskęs. Beto, žinai: Dangus yra teisingas. Anksčiau ar vėliau bausmės valanda ateis.”

“Kaip man patinka, girdint tave taip kalbant! Aš maniau, kad tu, kaip ir daugybė kitų, šiuos dalykus senai jau pamiršai.”

“Nemanyk jau taip labai gerai apie mane,” atsakė jis, šypsodamasis. “Daug kvailų dalykų aš padariau nuo to laiko, kaip apleidau namus. Reti atsitikimai, kad taip teisingai protauju, kaip dabar čia prie tavęs. Bet ačiū Dievui, mano rankos nesuteptos pasisavinimu kitų nuosavybės ir praliejimu nekalto kraujo. Jei aš gavau savo vyresniųjų įsakymų ir juos pildžiau, tai niekur nedasileidau išdavystės ar žudynių.”

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Kunigų atmainos Vilkaviškio Vyskupijoje. Mirė a. a. kun. Pijus Abromavičius, Bartininkų dekanato dekanas ir Gražiškių klebonas.

Atsisakė nuo Bartininkų parapijos kun. Juozapas Smulkštys.

Paskirtas Bartininkų dekanato dekanu kun. Matas Šakevičius, Pajevonio klebonas.

Perkelti klebonais. kun. M. Katilius iš Margininkų į Kuciūnus, kun. P. Bulvyčius iš Veiverių į Bartininkus.

Paskirti klebonais: kun. J. Januškaitis, Rudaminos vikaras, Margininkų klebonu, kun. K. Augustaitis Gražiškių kleb., kun. A. Vebeliūnas, Mirosłavo vikaras, Veiverių klebonu ir drauge tikybos mokytoju vietos vidurinėje mokykloje.

Perkelti vikarais. kun. A. Senkus iš Šventežerio į Liškiavą, kun. B. Vaišnora iš Liepalingio į Seirijus, ir kun. S. Vasiukevičius iš Vilkaviško į Simną, kun. A. Adomaitis iš Simno į Vilkaviškį, kun. A. Burdulis iš Alytaus į Žem. Panemunę, kun. A. Keblaitis iš Kalvarijos į Naumiestį ir paskirtas drauge tikybos mokytoju vietos vidurinėje mokykloje.

Paskirti vikarais: kun. P. Žilinskas į Naumiestį, kun. J. Rugys į Sasnavą, kun. Palukaitis į Šventežerį, kun. J. Mačiulaitis į Rudaminą, kun. V. Brizgys į Kalvariją, kun. T. Burokas į Mirosłavą, kun. V. Kizlaitis į Balbieriškį.

Atleisti į universitetą: kun. F. Sriuoginis, Zapyškio vikaras, ir kun. J. Grigaitis, A. Panemunės vikaras.

Naumiesčio vikaras ir vidurinės mokyklos mokytojas kun. V. Švelnys paskirtas tikybos mokytoju Mariampolės valstybinėje gimnazijoje ir kun. A. Šilingas, Kalvarijos vikaras tikybos mokytoju vietos vidurinėje mokykloje.

“Rytas.”

Katalikybės išdavikas yra tas, kuris

rašo arba duoda interview laisvamaniams laikraščiams. Vengrų krikščionių socialistų partijos atstovas parlamente Nikolajus Grieger kartą buvo prakalbintas laisvamano žurnalisto, kuris bandė paptirti jo nuomonės apie socialdemokratų ir apie politikos klausimus. Grieger apsiėmė, bet ryto metą nustebė, kad šis pasikalbėjimas visiškai pasirodė išspausdintas laisvamanių laikraštyje. Grieger griežtai pasmerkė tą šlykštų laisvamano laikraštiniuko pasielgimą ir perspėja visus krikščionių veikėjus, kad jie turėdami šį charakteringą pavyzdį, niekad laisvamaniškiems laikraščiams neduotų interview (pasikalbėjimų).

Vengrų katalikų suvažiavime pralotatas Dr. A. Ernst pasakė griežtą kalbą, kurioje pažymėjo keistą reiškinį, kad katalikybei nepalankių laikraščių sekmadienio numeriuose vedamuosius straipsnius rašo žymūs katalikai. “Mes turime to gėdintis ir aiškiai žinot, kad bendradarbiavimas tokiuose laikraščiuose yra katalikybės žudymas”.

“Rytas.”

Prancūzų krikščionių darbininkų federacijos kongresas. Kongresas įvyko š. m. birželio mėn. Kongreso metu buvo svarstomi įvairūs svarbūs darbininkų klausimai. Bedarbių klausimu nutarta visuose pramonės centruose įsteigti bedarbių fondus ir reikalauti įsteigti Tautos bedarbių kasą, kuri šelptų darbininkus nedarbo metu.

“Rytas.”

Kunigų trukumas Brazilijoje. Brazilijos vyskupų suvažiavimas nagrinėjo kunigų skaičiaus padidinimo klausimą. Didžiausiam Brazilijos krašte, kuris yra didesnis nei Jungtinės Valstybės ir turi 30 milijonų katalikų, tėra tik 3000 kunigų. Tuo budu vienam kunigui tenka 10,000 tikinčių.

“Rytas.”

Jėzaus Širdies paminklas Bilbao (Ispanijoje). 1927 m. liepos mėn. pradžioje buvo pašventintas Jėzaus Širdies paminklas Bilbao mieste. Iškilnėse dalyvavo apaštališkas nuncijus, aštuoni vyskupai, visų miestų ir provincijų atstovai, karaliaus atstovas ir šiaip įvairios organizacijos. Paminklą statė architektorius Muguruza. Paminklas yra 40 metrų aukščio ir visas padarytas iš balto akmens, o Kristaus stovykla paaukuota. Paminklo statyba dėl lėšų stokos buvo užsitęsusi net trejus metus. Pastatymas kainavo 1 milijoną pestų. Iškilmingas Mišias atlaikė ant paminklo laiptų 10 metrų aukštumoje. Mišias galėjo klausyti visoje Ispanijoje, nes jos buvo perduotos per radio.

Katalikų archeologijos darbai. Gegužės mėn. Romoje prasidėjo krikščionių archeologijos kursai. Dalyviai lanko ir susipažįsta su visomis Romos archeologijos liekanomis. Kursuose įsirašė daug mokslininkų, studentų, karininkų ir kitų.

Prancuzų dominikonų Aukštoji mokykla Jeruzolimoje ėmė leisti didžiulį veikalą apie seną ir naują Jeruzalę. Po ilgos dėl karo įvykusios pertraukos dabar išėjo anroji "Naujosios Jeruzalės" dalis 6 tomuose. Knygose yra 400 paveikslų.

Paskutiniu laiku ta pati šv. Stepono mokykla surado daug žymių iškasenų. Svarbiausios buvo rastos viename machometonų kaime Heirab, kuris yra netoli nuo Aleto Sirijoje. Šis kaimas archeologams yra senai žinomas. Vienas prancuzų mokslininkas 1891 m. čia surado du aramėjų stulpus, kurie dėl savo svarbių užrašų yra labai vertinami ir patalpinti į Paryžiaus Louvre muziejų. Prancuzų dominikonai netoli to kaimo rado kapines, su daugybe karstų. Atidarytuose karstuose rasta daug griaučių su brangiais papuošalais ir su senovės rašto plytelėmis. Užrašai yra daugiausia iš pirmųjų Nabuchanadasaro II valdymo metų (604 m. prieš K.).

Archeologijos darbuose ypač pasižymėjo Jėzuitų misionierius P. Poidebard. Jis perlėkė aeroplanu Mesopotamiją ir Siriją ir rado 13 senų vieškelį, o taip pat 3 susisiekimu centrus. Dėl svarbios jo radinių reikšmės Istorinė prancuzų Akademija pavedė jam surengti naują ekspediciją.

Po didelių mokslininkų pastangų pagaliau pasisėkė iškasti Kartaginos amfiteatrą. Vyskupas Lamaitre tenai neseniai atlaikė iškilmingas mišias, čia nužudytų Šiaurinės Afrikos kankinių atminimui.

Prancuzijoje norima panaikinti prieš-tikybinis įstatymus. Katalikų atstovai Prancuzų parlamente įnešė sumanymą panaikinti 1901 m. birželio 1 d. įstatymo 6 paragrafą ir 1904 m. liepos 7 d. išleisto įstatymo nuol3-18 paragrafus. Šie du įstatymai buvo įvesti Waldeh-Ronssau ministrijos. Jie pveda tikybinės draugijas valstybės kontrolei, draudžia tikinį auklėjimą mokyklose, atėmė Bažnyčios turtą ir draudžia tikybinėms bendruomenėms turėti turtą. Savo įneštą parlamentan sumanymą katalikų atstovai pamatuoja 1927 m. sausio mėn. įvykusio prancuzų teisininkų suvažiavimo padarytu sprendimu. Paryžiaus teisių fakulteto profesorius Bertelng suvažiavimo vardu tuomet pareiškė, kad veikiančius prieštickybinis įstatymus jie laiko neteisingais ir neprotiniais. Bordo universiteto profesorius Duguit smarkiai protestavo prieš tickybinis draugijų varžymus.

Belgų katalikų jaunuomenės kongrese dalyvavo apie 50,000 žmonių. Be plačios ir rimtos darbų programos buvo taip pat nuodugnai svarstomas dabartinės šeimos nupuolimas. Buvo sudaryta atskira komisija, kuriai pavesta išnagrinėti šį klausimą teisės, ukio, visuomenės ir politikos atžvilgiu. Komisijos darbai greitu laiku bus paskelbti spaudoje ir išleisti atskiromis knygomis.

MUSŲ DARBAI

Su dideliu pasiilgimu laukėme pargyžtant iš Lietuvos gerb. Kun. F. Kudirkos, Marijonų Kongregacijos Provincijolo Amerikai.

“Draugas” labai dailiai pažymėjo tas sutiktuves visa eile straipsnelių, kuriuose apibudintas gerb. kun. F. Kudirkos veikimas Amerikoje.

Aušros Vartų parapija, kurioje aštuoneta metų klebonavo gerb. kun. F. Kudirka, o taip gi plati lietuvių katalikų visuomenė Chicagoje padarė jam šaunias sutiktuves Aušros Vartų par. svetainėje rugs. 5 d. Dalyvavo “Draugo” redaktorius p. L. Šimutis, “Laivo”, “Moterų Dirvos” atstovai, buvo L. R. K. Federacijos Centro Valdybos pirmininkas gerb. kun. Ign. Albavičius, taipgi keletas kitų kunigų ir daugiau 500 žmonių. Programą išpildė parapijos choras, mokyklos vaikučių choras, vyrų choras, solistės etc.

Pasakytose prakalbose buvo jaučiamas džiaugsmas ir nuoširdumas. Federacijos pirmininkas pažymėjo, kad Marijonai Amerikoje yra galinga moralė jėga, kad jie, vadovaujant gerb. Tėvui Provincijolui, gaivina iševijojus lietuvišką dvasią, stiprina tikėjimą.

Dailiai į visų kalbas atsakė gerb. kun. F. Kudirka. Pažymėjo jisai, kad kas gero yra padaryta, — tai įvyko visiems sutartinai veikiant. Norint toliau gerame pažangą daryti, reikia ir toliau visiems sutartinai veikti.

Marijonų Kongregacija rimtai susirupinusi paruošti galimai geresnių vadų lietuvių iševijai. Todėl šiais metais dar labiau sustiprina Marijonų Kolegijos mokytojų sąstatą. Iš Lietuvos partrauktas kun. Al. Bublys, taipgi keletą pamokų pasiims gerb. Tėvas Provincijolas.

Kolegijos vedėjas paliko tas pats —

kun. Jonas Navickas, D. D., o kun. Jurgis Massey ves beną, chorą, dėstys francuzų kalbą ir t.t.

Visas vargas, kad Kolegijos rumai permaži. Juose negalima didelės mokyklos padaryti. Reikės statyti, ar pirkti kiti rumai, tinkami mokyklai. Tik šiuo laiku su nauju pirkimu sunkoka yra Marijonų Kongregacijai, nes ją slėgia didelės skolos už pastatytus esamuosius Kolegijos namus.

Tikimasi, kad šį rudenį Marijonų Kolegijos I Seimas suras tinkamą būdą išrišti tą gana opų klausimą, nes pinigų neturint, negalima plėsti aukštojo mokslo įstaigos.

Kolegijos Rėmėjai:

O. Zaborskienė Brooklyn, N. Y. . .	\$3.00
A. Ragažinskas ” ”	3.00
A. Rusienė So. Boston, Mass. . .	3.00
B. Aukškalnaitė Chicago, Ill.	10.00
O. Milasevičienė ” ”	3.00
V. Strioga ” ”	3.00
J. Glazauskas So. Boston	5.00
E. Aimonavičiūtė Lietuva	3.00
S. Bonnie Hartford, Conn.	3.00
J. Naujokas Chicago, Ill.	3.00
A. Vitkus ” ”	1.50

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

A. a. KUN. PR. JAKŠTYS, Marijonų Kolegijos Garbės Rėmėjas, mirė rugp. 24 d. 5 v. ryte, palaidotas 27 rugp.

Dvejos šv. Mišios jau atlaikytos už a. a. kun. Pranciškaus sielą, o kitų visų Rėmėjų prašome jį atminti savo maldose.

Rėmėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Chicagoje yra laisvamanių tautiškos kapinės. Jose laidojami socialistai, bedieviai, katalikystės išsižadėjęs. Ar galima eiti į tas kapines ir melstis? *Town of Lakietė.*

ATSAKYMAS. — Tautiškos kapinėse laidojami visi tie, kurie save žmonėmis neskaitė, o beždžionės vaikais, arba kuriuos giminės tokiais paskaitė. Kaip gyvulių vaikai, jie sulyg savo nusistatymo elgėsi. Mažai ir vargu kiek pagelbės jiems Tamstos maldos. Gyvieji laisvamaniai Tamstą pamatę beždžionių ainių kapinėse, tikrai Tamsta beždžione palaikys. Neverta ten eiti ir melstis. Jei nori už kurį melstis, melskis namieje ar bažnyčioj.

KLAUSIMAS. — Ar galima melstis už tuos, kurie garsinami numirus bedievių ir socialistų laikraščiuose. *Town of Lakietė*

ATSAKYMAS. Bereikalo Tamsta skaitai bedievių laikraščius. Su kuo sutapsi, toki pati tapsi. Melstis gali, nes ne numirėlis save į bedievių laikraščius pagarsino, o nesusipratę jo giminės, šiaudadūšiai katalikai.

KLAUSIMAS. — Ar galima meluoti, kad iš melo būtų kas nors gero, pav. korespondencijose. *“L.” skait. Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Melagystė yra nuodėmė. Iš nuodėmės nėra nei Dievui garbės, nei artymui naudos. Iš blogybės negali pasidaryti koks gėris. Negalima tat meluoti, suvadžioti, prigauti žmonės.

KLAUSIMAS. — Kaip vadinti tokį žmogų, kuris nieko nežinodamas, daugelyje biaučių nusikaltimų už akių kaltina artymą? *“L.” sk. iš Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Toks žmogus vadinasi šmeižikas. Jisai sunkiai nusikalsta, turi atšaukti paskelbtas neteisybes, o jeigu dėl jo kalbos būtų akcentėjęs medžiagai apšmeižtasis, turi atlyginti.

KLAUSIMAS. — Jeigu eidamas išpažinties atsimeni kokią nuodėmę, bet nesi tikras ar ją bent kartą sakei, ar ne, ar butinai reikia ją nuodėmklausiuui pasakyti? *“Laivo” sk. Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Taip, reikia, pridant, kad nesi tikras, ar jau tą nusikaltimą buvai pirmiau pasisakęs per išpažintį, ar ne.

KLAUSIMAS. — Kaip ilgai galima eiti prie šv. Komunijos be išpažinties?

“Laivo” sk. Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Reikia pasiklausti nuodėmklausio patarimo ir gauti jo leidimą.

KLAUSIMAS. — Mėgstu dažnai melstis be skirtumo vietos. Gatvėje žegnojuos, meldžiuos mintimi. Ar gera toki malda?

J. T. L. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Gera. Melstis visur galima, tik reikia daboti, kad nei maldos, nei savęs į panieką neišstatytumei.

KLAUSIMAS. — Girdėjau, buk nevalia “Laivo” degint, ar kur numesti. Ar tiesa?

J. T. L. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Ne. “Laivas” yra laikraštis. Jame telpa daug gerų dalykų, kilnių minčių. Žmonės renka visų metų numerius, pasidaro sau gražią knygą. Bet kas jį sudegina, ar kitaip sunaudoja, — nei kokios niekam neteisybės nepadaro.

KLAUSIMAS. — Žmonės plepa, buk R. K. kunigai gali priimti moterystės sakramentą, ar tiesa? *J. Landis, Chicago.*

ATSAKYMAS. — Katalikų kunigai negali priimti moterystės sakramento. Unitai, rytų apeigų, kat. kunigai prieš kunigystę apsiveda.

KLAUSIMAS. — Kiek kainuoja “Pavasaris” metams Amerikoje?

J. Landis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Laikraštis “Pavasaris” Am. kainuoja \$1.00.

KLAUSIMAS. — Kodel numirusi žmogų po šventų Mišių važioja apie namus, o tik paskui į kapus?

M. S. Cambridge, Mass.

ATSAKYMAS. — Gyvieji nori pasivažinėti, tai ir negyvėlių važioja. Sako, buk tai darą, kad nabašnickas galėtų namus atsiveikinti. Bet jau jis su namais kelios dienos kaip atsiveikinęs — numirdamas.

KLAUSIMAS. — Kodel Tamstos su

biblistais nekovoja? Jie daug blėdies daro katalikams?

A. C. "Laivo" sk. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Tikrai biblistų yra Chicagoje, bet su jais kovoti nėra reikalo. Tai žmonės fanatikai ir nesveiko proto, jie sapnais gyvena ir tiki į greitą pasaulio pabaigą, išskaitliuodami net jo dienas. Plačiau paaiškinta apie biblistus įžanginiame "Laivo" straipsnyje. Atydžiai perskaitykite.

Lietuvos Žinios

Ateitininkų koncertas. Liepos mėn. 15 d. V. R. J. Gimnazijoje įvyko Marijampolės ateitininkų suruoštas koncertas, kuris tikrai reikia laikyti nusisekusiu. Koncertavo p. Urbonas (pianinas), p. Akelis (smuikas), p. Paketuris (violančėlė), p-lė Karaliutė ir p-lė Liudžiutė dainos solo ir (duetas). Buvo išpildyti Beethoveno, Suberto, Šumano, Šimkaus ir kit. kuriniai. Publikos prisirinko pilnutėlė salė. Marijampolės gyvenime toks įvykis yra gana retas. Jaunieji po programos turėjo progos apie 2 val. pažaišti.

— Marijampolėj š. m. rugpiučio 5 d. 4 val. ryto karo lauko teismo sprendimu sušaudyti žmogžudžiai broliai Antanas ir Juozas Gelbudai, kurie š. m. kovo mėn. iš 23 į 24 dieną nužudė Liudvinavo miestelio gyventoją Šapirienę ir Vinsbergienę apilėšimo tikslu.

Dvi metinės šventės. 1927—VIII—14 d. įvyko Mar. Darbo Federacijos skyriaus ir L. K. Moterų draugijos metinė šventė. Šv. Mišias atlaikė ir pamokslą pasakė Kun. V. Kulikauskas. Po pamaldų vieniėjo į Kun. Marijonų gim., o antri į "Blai-vybės" salę.

Darbininkai ir darbininkės susirinkę erdvioje Marijonų gim. salėje dalijosi savo vargais bei rūpesčiais. Čia dalyvavo J. E. ark. Karevičius, Kun. Andziulis, grįžę iš Amerikos kun. Kudirka, Kulikauskas, "Šaltinio" red. narys. Visi linkėjo šiam skyriui augti ir plėtotis ir p.

Po kiekvienos kalbos skambėjo lietuviškos dainos. Visų dalyvių veiduose buvo matyti pasiryžimas ir noras dirbti ne tik savo, bet Dievo ir Tėvynės gerovei.

Moterys susiburė "Blai-vybės" salėn. Čia jų buvo, kaip bičių avilyje, pilnutėlė salė. Jos linksmai kalbėjo, gėrė saldžią arbatą ir džiaugėsi savo darbo vaisiais.

Mariampolės Marijonų Vienuolijos Iškilnės. Prieš Šv. P. Marijos į Dangų Ėmimo šventę laikė Marijonai metines 8 dienų rekolekcijas savo Vienuolyne vadovaujant Gerb. Amerikos svečiui kun. V. Kulikauskui.

Rugpiučio 14 dieną Vienuolyno koplyčioje pradėjo iškilmingomis apeigomis postulata ir novicijata 26 asmenys. Apeigas atliko kun. P. Andziulis.

Rugpiučio 15 dieną parapijos ir vienuolyno bažnyčioje iškilmingai laikant pa-

maldas J. E. Arkivyskupui Pr. Karevičiui padarė ir atnaujino V. Dievui apžadus 21 asmuo. (Tarp jų iš 47 asmenų sulig savo verslo skirstoma taip:

1) amatninkai bei šiaip darbininkai — 21 (jų tarpe yra: ukio darbininkų, sodi-

ninkų, stalių, kalvių, zecerių, bitininkų, laikraščio administracijos darbuotojų ir t.t.); 2) aukštesnių klasių moksleivių — 14; 3) Lietuvos Universiteto Studentų — 10; 4) Kunigai — 2.

— 0 —

PRAŠOME BALSIAI PASISKAITYTI! UŽSIMOKA DAILIAI IŠRODYTI!

Per 18 metų ištikimai išstarnavę Brighton Parko žmonės, mes atidarėme moderniškiausią ir vėliausios mados barbernę po num.

2557 W. 43 St., Chicago, Illinois

Maloniai kviečiame visus savo senuosius kostumerius ir visus Brighton Parko žmones naudotis mūsų patarnavimu, o užganėdinimą mes pilnai garantuojame.

Mes griežtai tvirtiname, kad ieškodami geresiuo patenkinimo ir geresnio darbo kitur, niekur nerasišė.

Mūsų šapa aprupinta naujaisiais ir geriausiai instrumentais visokiems darbams atlikti: moterims plaukus suraiyti joms plaukus nukirpti, masažui atlikti, shampoo padaryti, apsvilinti ir visokius darbus atlikti plaukams ir apskritai galvai.

Pas mus nėra nuobodaus laukimo. Pas mus nuolatai dirba trys (3) barberiai ir jie visada pasirengę suteikti jums geriausią patarnavimą.

Mes išsidirbome Brighton Parke tokį vardą, kokio niekas neišgalėjo išsidirbti. Šioje kolonijoje nei vienas barberis negali susilygiuoti su mumis, nes mes čia darbavomės ilgus metus ir darbavomės, kad užganėdinti žmones.

Todel jūs neprivalote bijoti susenėti. Ateikite pas mus ir mes jus pajauinsime.

Malonu mums paskelbti Chicagos gyventojams, kad mes šiame mieste tesame tik viena Barberių Šeimyną.

Su pagarba

J. KONCEVIČIUS IR SUNUS
2557 W. 43 St., Chicago, Ill. Tel. Virginia 0590

Mūsų Skyrius:
2734 W. 43 St. Chicago, Illinois

Mūsų Obalsis:
“Patarnavimas ir Patenkinimas.”

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.